

REVISTA DEL COL·LEGI "SANT ALFONS" DE FELANITX
CCOPERATIVA D'ENSENYAMENT "ES LLEDONER"

www.lledoner.com

NOTÍCIES DE L'ESCOLA

Nova presentació de la revista "escola": Com ja heu notat, la revista surt més guapa, li hem rentat la cara. Això vol dir que ara la impressió la realitzam a una impremta de Palma. El paper és més bo i les fotografies surten amb una qualitat superior. Com és natural això encareix el preu de la publicació però el resultat és òptim. Esperam que aquest canvi sigui del vostre agrat, nosaltres n'estam molt satisfets.

Acomiadament de 4t. d'E.S.O.

Aquests darrers dos anys, hem duit a terme l'acte d'acomiadament i entrega de títols dels alumnes de quart d'Educació Secundària Obligatòria que ens deixen.

La gran majoria han estat alumnes nostres des dels tres anys i alguns encara de més prestat. Per tal motiu (i després de tenir-los entre nosaltres durant tants d'anys i d'haver compartit amb ells tantes coses: ensenyaments, sortides i viatges, alegries i perquè no qualche tristesa) ens sentim una mica dolguts per la seva marxa així com també alegres perquè ens sentim part de la seva vida i sabem que hem intentat educar-los de la millor manera que ens ha estat possible.

És per tot això i molt més que el divendres dia 27 de juny a les 8h. de l'horabaixa farem una festa d'acomiadament per a tots els seus familiars i amics desitjant que sigui tan lluïda i emocionant com els altres anys. A tots els que ens deixen, els professors us desitjam molta sort en la vida!

Setmana del llibre

Durant tota la setmana del 23 al 27 d'abril hem realitzat actes culturals per celebrar la Diada de Sant Jordi.

El dimecres els alumnes d'E.S.O. feren un recital de poemes al Saló d'Actes adreçat als pares i mares. La recitació estigué estructurada en diferents apartats, els quals tenien una temàtica comuna: el primer, eren poemes d'amor; el segon, poemes de to patriòtic; el tercer, tractaven de la naturalesa; el quart de les cançons; el cinquè i el sisè eren poemes que ens parlaven de la mort i dels sentiments. Aquest acte fou exquisit, es desenvolupà amb gran serietat i amb molta entrega per part dels recitadors. Feim notar que tots els alumnes ens deixaren bocabadats per l'emocionant experiència que ens feren viure. Na Francesca Adrover tingué cura de l'acompanyament musical.

El vespre del dijous el professor felanitxer de la U.I.B. Josep Antoni Grimalt ens deleità amb una conferència, al Saló d'Actes, sota el títol "Els llibres i jo", on ens explicà els avantatges i els desavantatges dels llibres, així com també ens recordà quins llibres l'havien impressionat més durant la seva vida literària.

El Dijous damatí ens visità l'escriptor Pere Pons i Clar, autor del llibre "Hola, em dic Pere" que han llegit els alumnes de tercer i quart de Primària, els quals li feren una entrevista preparada però agradable, de la qual estam segurs que l'autor en va gaudir.

El Divendres, tots els cursos de Primària i Secundària es reuniren a l'edifici de Sant Alfons on es realitzaren diversos tallers adequats a les diferents edats.

Cal destacar l'excel·lent interpretació tant de Bàrbara Maria Oliver per una part, com de na Margalida Estelrich per l'altra com a contacontes de la llegenda de Sant Jordi. Les seves representacions foren fantàstiques i a més d'un ens deixaren astorats.

A més d'aquests tallers es feren estampació de camisetes, punts de llibres, patacons, reciclatge de paper, taller dadaista, etc.

També muntarem una paradeta de venda de llibres on els alumnes que volgueren varen poder comprar-ne un.

Esperam que aquesta diada tengui continuïtat els altres anys i que ens superem any rere any, la qual cosa ja comença a ser difícil.

Escoles Mallorquines:

El dissabte 5 de maig les Escoles Mallorquines celebraren la XVII trobada a Ses Voltes, a Ciutat. Enguany la participació consistia en una penjada de cintes. El nostre centre participà amb una cinta elaborada per l'Escoleta (realitzada amb tèmperes i botons).

A les sis i mitja arribà la manifestació a favor de la llengua (el lema d'enguany era SÍ AL PLA DE XOC PER LA LLENGUA) i es llegí el manifest. Per finalitzar hi hagué una demostració castellera, ball de bot i una desfilada dels personatges de les Rondalles fetes per en Pere Pujol.

Esperam que aquesta manifestació serveixi a la fi per qualque cosa, i la nostra llengua tengui el pes i la importància que li correspon.

Jornada Esportiva

Com cada any a les acaballes del curs s'organitzen unes jornades des del departament d'Educació Física on els protagonistes són els alumnes del centre. Enguany i per primera vegada hi participaran totes les edats: Infantil (dimecres) , 1r. i 2n. cicle de Primària (dimarts i dimecres) i 3r. cicle de Primària i E.S.O (dilluns, dimarts i dimecres). Seran tres dies molt intensos i hem de remarcar que el pes de les activitats el duen els alumnes de 4t. d'E.S.O. que posen en pràctica els coneixements adquirits sobre l'organització d'esdeveniments esportius, assessorats en tot moment per Tomeu Maimó, professor d'Educaió Física del segon cicle d'E.S.O. Esport i diversió estan garantits.

Programa de prevenció del consum d'alcohol per a conductors

Durant aquest segon trimestre els professors d'E.S.O. han rebut un curset, així com un material didàctic complementari, per tractar el tema de l'alcohol i la conducció a les tutories. Posteriorment els alumnes participaran a un concurs d'eslògans que han organitzat el Consell de Mallorca per part de la comissió de Benestar Social i l'Ajuntament de Felanitx.

Els millors eslògans s'exposaran a diferents punts de Felanitx (Bars, comerços...).

Sorprenent notícia

A l'Escoleta, dilluns dia 2 d'abril, vàrem rebre la visita d'un poni, "EN ROIG". Com vos podeu imaginar pareixia un somni, però era tota una realitat. Vos asseguram que serà una experiència que ni els nins ni les mestres no oblidaran. També un altre dia reberen la visita d'un gran danès atigrat, "EN LLAMP", sabeu que ho era de gros!

Esports

Els equips de futbollet d'iniciació han acabat la lliga. Els jugadors han aconseguit quedar 1r. de la comarca de Migjorn, per tant el dia 20 de maig, al camp de gespa de Sóller, es disputaren les finals amb els equips de les altres comarques.

Quant als equips de preiniciació, continuen participant a jornades en diferents localitats de la nostra illa. A Valldemossa, el dia 2 de juny, el nostre equip quedà classificat en quart lloc de Mallorca.

Coincidint amb el darrer dia de classe abans de les vacances de pasqua e s va celebrar a l'escola el I Torneig d'Indiaca. Hi pogueren participar tots els alumnes de cinquè, sisè i primer d'E.S.O. Pel nombre d'equips inscrits, molt nombrós, no es va poder acabar el mateix dia i la final va ser al cap de dues setmanes, entre un equip de cinquè A i un de sisè A, format per:

"GORIL-LES"

Bernat Artigues.

Climent González.

Jaume Ballester.

Antoni Nadal Adrover

"ELS PIRATES"

Fernando José Domínguez.

Francisco Javier González.

Javier García Hidalgo.

L'equip de sisè es proclamà campió en vèncer per dos sets a zero.

L'escola enguany té quatre equips de bàsquet escolar que durant aquest curs han participat en la lliga comarcal d'Esport Escolar. Un cop acabada la competició ocupen les següents posicions:

INICIACIÓ MIXT: 3r. classificat comarcal.

BENJAMÍ MIXT: 2n. classificat comarcal.

ALEVÍ MASCULÍ: 2n. classificat comarcal.

ALEVÍ MASCULÍ: 2n. classificat comarcal i 4t. en el campionat de Mallorca.

Enhorabona a tots els jugadors i entrenadors i especialment a Antònia Serra, qui ha compaginat les tasques d'entrenament i coordinació.

Diades Esportives

Al llarg d'aquest trimestre s'han dut a terme una sèrie de Jornades Esportives a diferents localitats:

- Dissabte dia 3 de febrer es va realitzar una trobada a Campos de jocs tradicionals (tir de fona, baldufes, teies, cordes, xancles i bitlles). Hi participaren 33 alumnes.
- Dia 24 març, 58 nins i nines del 2n. Cicle d'Educació Infantil tengueren l'oportunitat d'assistir a unes Jornades de Psicomotricitat en el Pavelló "Guillem Timoner" de Felanitx. Allà varen poder gaudir de diferents materials i jocs.
- Dissabte 5 de maig una trentena d'alumnes tornaren participar a la trobada a Campos en la modalitat de patinatge i tir amb arc.
- La darrera trobada ha estat dia 12 de maig a Cala Agulla (Capdepera) d'esport platja per a Infantil i Primària. Hi participaren una trentena d'alumnes.

Eucaristia

Dimecres dia 16 de maig a les 12'30h., el rector Llorenç Lladó va celebrar al Col·legi una eucaristia en sufragi dels exalumnes Tomeu Adrover Sansó i Raimon Fernández Ramon, que perderen la vida en un accident de trànsit. Tota la comunitat escolar vol donar el condol als seus familiars i amics.

A.P.A.

L'Associació de Pares de l'escola ha tornat organitzar el tercer concurs creatiu, enguany sota el lema "Convivència, educació i respecte". La participació fou molt bona, sobretot als nivells de Primària. Els premis es repartiran el vespre del Festival de Fi de Curs. Encoratjam l'A.P.A. perquè segueixi amb aquestes iniciatives.

“Els petits a l’aula de psicomotricitat”

Allà tenen l'oportunitat d'esplaiar-se al seu ritme.

S'enfilen, puguen i baixen, s'arrosseguen tot el que poden: No es troben controlats i se senten lliures.

SETMANA DEL LLIBRE

Un cop més, ens tornam trobar amb tots vosaltres, per contar-vos una nova experiència d'aquest darrer trimestre.

Aquest pic, voldríem explicar-vos, com vàrem viure, nosaltres, els més petits:

La IV setmana del llibre.

Va ser una setmana, en la qual vàrem rompre el ritme habitual de classe, ja que dins l'horari hi vàrem incorporar diferents activitats:

- 1- Taller d'estampació de camisetes, que cada nin va fer dins la seva aula.
- 2- També vàrem tenir l'oportunitat de veure "La llegenda de S.Jordi" amb una pel·lícula de les "Tres Bessones".
- 3- I la traca final fou, el divendres, on totes les activitats d'aquest dia giraren entorn d'aquest tema.

Al matí els nins tingueren oportunitat que na Bàrbara M. (exalumne del col·legi), juntament amb un company seu, ens contassin la llegenda de S.Jordi.

I després l'horabaixa, ens ho vàrem passar d'allò més bé, ja que el grup " Sol i Lluna" ens va venir a animar amb el seu recull de danses, cançons i jocs (ens varen muntar una gran bauxa, i si no, mirau les fotografies).

Tampoc ens podem oblidar de dir que per un dia, tenguérem al nostre

pati, una llibreria, on la majoria de nins es varen comprar un conte. Com sabeu , els grans s'ho passaren bé, però els nostres petits de l'escoleta no varen voler quedar enrere .

Ara sols donar les gràcies a totes les persones que hi varen prendre part i convidar-les per propers anys.

I com no, no volem oblidar-nos de la participació dels pares (camisetes, contes,...)

que sense ells no hagués estat possible realitzar els diferents tallers.

Gràcies per la col·laboració.

Segon Cicle d'Infantil

EL MÉS "GUAY" DE LA FESTA DEL LLIBRE

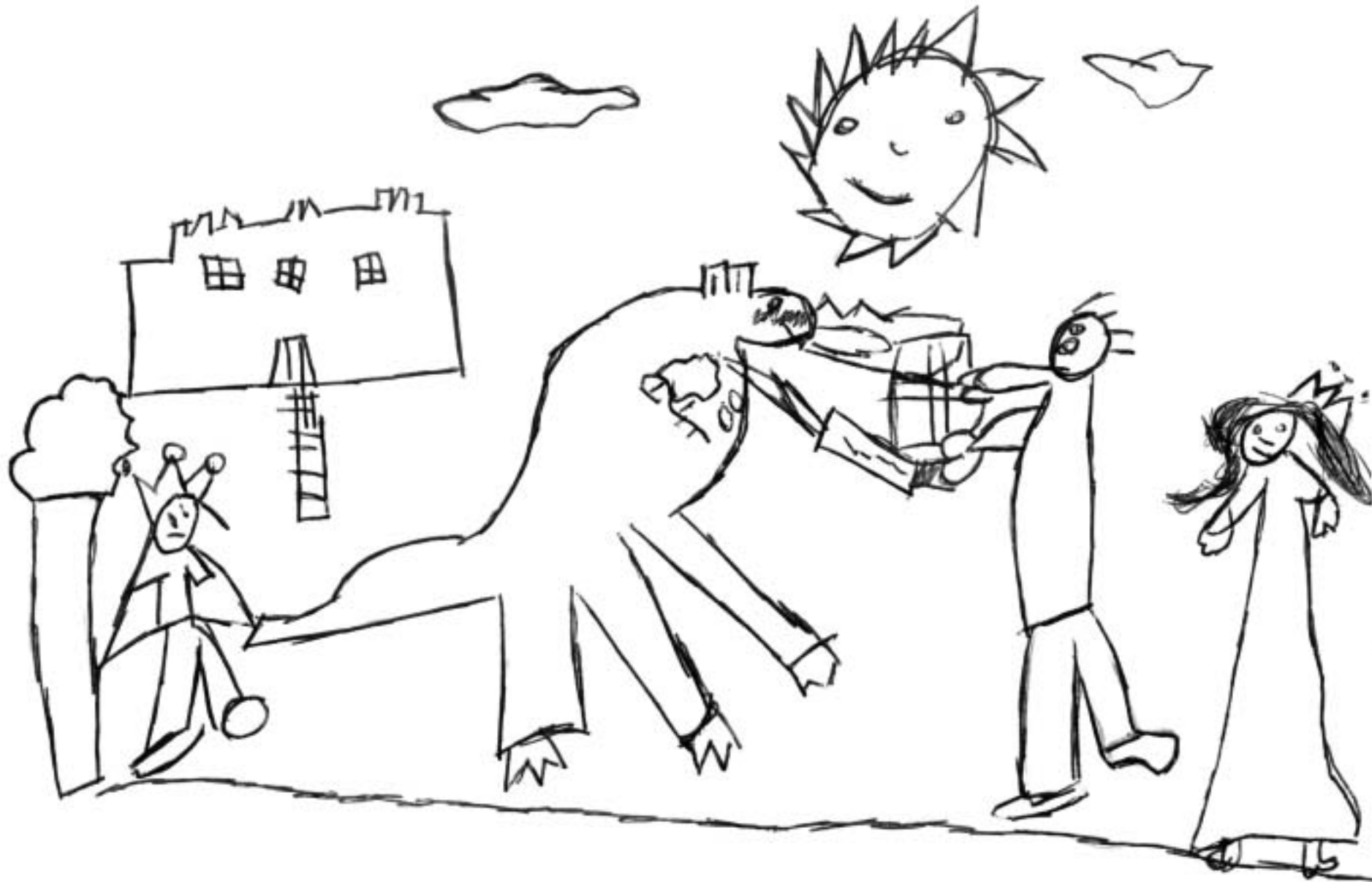
- Poder triar d'entre molts llibres i poder-me comentar qualsevol amb els meus amics.
- Anar a l'escola dels nins grans i fer el llibre de Sant Jordi. Compro el conte amb els meus amics també va ser divertit i poder jugar en el pati a futbol ja que a la meua escola no hi podem jugar.
- Quan comprarem llibres. N'hi havia molts, per triar de grossos i de petits. Jo en vaig triar un de mitjà que es diu EL LLOP QUE ERA RO. El vaig llegir i me va agradar molt.

Quan varem anar a comprar el llibre a la tenda de Sant Antoni i jo vaig pagar un conte i els doblers em varen bastar i la mestra em va mostrar un parell de llibres i en vaig pagar un i el vaig pagar i em varen bastar els doblers.

- Me va passar una aventura perquè vaig anar a comprar un llibre jo tot sol i vaig mirar i mirar fins que m'agradava i es diu EL TALPEN UN MAR DE GESPA.
- Mm, els contes i les històries.

1er A

La llegenda de Sant Jordi. 1er B

ABRIL

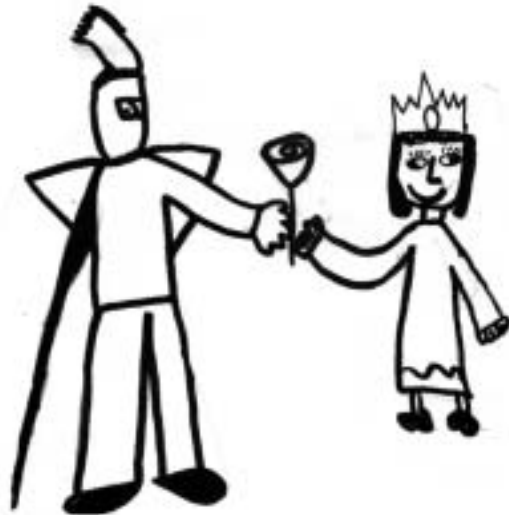
Dia 23 d'abril Sant Jordi

Per l'abril,
si cada gota en val mil,
cada llibre cent mil.

Amb pluja, roses i llibres
celebram la festa gran
que ningú no es queda fora,
ni els d'ara ni els que vindran;
els d'ara per fer patxoca
al costat de l'alt patró,
els que vindran, per si toca
d'afegir-hi més sacó,
perquè Sant Jordi se senti
sempre ben acompanyat
i ens ajudi, als uns i als altres,
a poder guanyar el combat
que fa tants segles que dura
i encara no s'ha acabat.

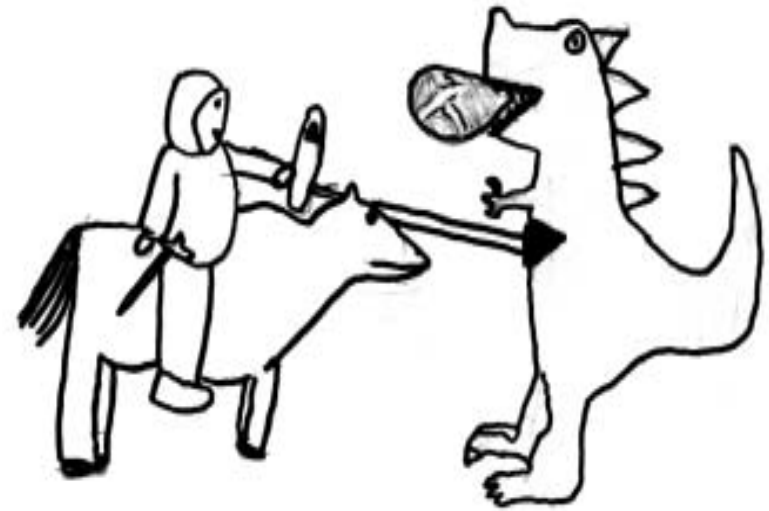
Per això, quan l'abril pinta
tots els marges de color
i fa les nits molt més tibies
i el cel més encisador,
com ve que tots, nins i nines,
cantem ben fort la cançó:

Per l'abril
si cada gota en val mil,
cada rosa en val deu mil
i cada llibre cent mil.

DIADA DEL LLIBRE

El dia del llibre és un dia molt important, i casi tota la gent es compra un llibre o regala una rosa. El dia de Sant Jordi és dia 23 d'abril però nosaltres ho varem celebrar el dia 27. Varem anar tots a Sant Alfons i varem fer moltes coses; varem pintar el conte de Sant Jordi, també varem fer un pintet de llibre d'un drac. Va venir una dona ballant i un home tocant la flauta, el trobador ens va contar el conte de Sant Jordi i va muntar el drac. Al final varem anar a una llibreria que varem fer a Sant Alfons, a comprar un llibre i jo em vaig comprar un llibre que se titula "L'ase que volia ser lladre" i m'agrada molt.

Segon de Primària

L'entrevista amb Pere pons i clar

Jo pens que l'entrevista d'en Pere ha estat fantàstica perquè ens ha explicat un tros de la seva vida amb el seu fill Sergi i que després va tenir la idea d'escriure el llibre. Jo crec que és un home bastant simpàtic per lo vell que és. M'ha agradat molt l'entrevista i tot el que ens ha dit pot ajudar a creure en els llibres de fantasia i somnis que pareixen reals. Ajo m'agradaria molt veure el que ha viscut aquest home per que el que ens ha contat val la pena sentir-ho perquè és una història fantàstica. Quan jo sigui més gran m'agradaria escriure tantes novel·les com ell. També m'ha agradat quant li hem demanat coses o quant ens ha dit que na Gemma Sales volia pintar moltes girages al llibre. Jo trobo que l'entrevista ha valgut la pena. I tot ha estat molt divertit.

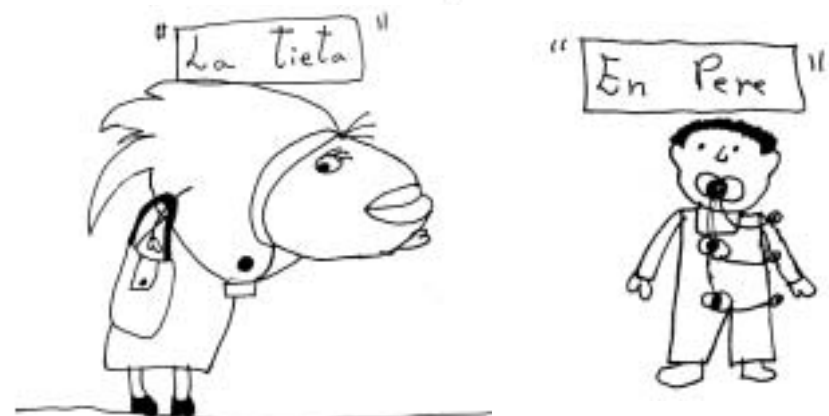

Hola, em dic "Pere"

Titul del capítol: El primer xumet i l'últim. El primer

Historia Resumida
Era assegut al

llit i la tieta em va regalar una joguina. Però no era una joguina era una pipeta. Em va enganar, la tieta. La tieta em ga rabià perquè té la cara com un peix. Jo m'estim més un bon platan o un rosegó de pa.

HOLA, EM DIC PERE!

«SAL»

En Pere té un veïnat, el senyor Torcuato que és castellà. En Pere no sap cap paraula castellana. Un dia que son pare i ell eren a dins l'ascensor es varen topar amb el senyor Torcuato i en Pere no sortia i el senyor Torcuato li va dir:

— Sal!!
— Sal!!

I en Pere li va dir:

— I jo no veig sal per en lloc.
— A on és sa sal?

I son pare va riure i en Pere li va dir:

— Pare no riguis a on és sa sal?

I son pare li va dir:

— El senyor Torcuato parla castellà i t'ha dit que surtis!

En Pere va quedar tot estranyat i li va dir:

— I entrar en castellà es diu sucre?

I son pare es va esclatar de riure.

ENTREVISTA A PERE PONS I CLAR

A les nostres mestres els agrada manar-nos feina, varen decidir que ens farien llegir un llibre per les vacances de Pasqua. el llibre es deia "Hola, em dic Pere". El llibre tractava d'històries basades en fets reals i altres en fets fantàstics, però nosaltres no ho vàrem saber fins més tard; quan ens varen dir que per la festa de Sant Jordi vendria l'autor del llibre, i li podríem fer una entrevista. A alguns de nosaltres la idea ens va entusiasmar, a d'altres no tant. Coneixeríem un escriptor de debò i podríem fer-li preguntes.

Primer vàrem llegir el llibre, hi va haver alumnes que varen llegir el llibre una i més vegades, perquè era un llibre divertit, d'altres el llegiren obligats com a tasca de l'escola.

Com prepararem l'entrevista?

Un parell de dies abans les mestres ens varen dir que pensàssim preguntes per fer a Pere Pons i Clar; tots nosaltres en pensàrem moltes. L'endemà entre tots triàrem les preguntes que eren més interessants.

Bé, tot ja estava a punt, era el gran dia. Anàrem a l'escola i després partírem cap a Sant Alfons; en el Saló d'Actes ens esperava ell.

Qui era ell? Primer vàrem veure un home amb corbata, jo, i un parell d'amics meus ens vàrem pensar que ell era l'autor o el seu fill, però va resultar que en Pere Pons i Clar era un home de cinquanta i busques d'anys, amb els cabells blancs, però pareixia que en tenís més.

Bé, tot seguit us contarem algunes de les preguntes de l'entrevista:

A la fi l'entrevista!

1. T'ha durat molt de temps escriure aquest llibre?

Mira per fer-lo en brut una setmana, i en tres mesos ja estava publicat.

2. Vares fer els dibuixos tu?

No, tenc una amiga que dibuixa molt bé, i ella va fer els dibuixos.

3. Has escrit més coses a més d'aquest llibre?

Si, he escrit novel·les, contes, etc.

4. Quants anys tens?

Mira! vaig nèixer a l'any 1946 i ara som a l'any 2001... conta.

5. Hi ha un altre llibre després d'aquest?

No, però si algun dia estigués tan inspirat, pot ser que sí.

6. Per què vas posar el títol de "Hola em dic Pere"?

Perquè hi ha pocs Peres a Mallorca.

7. És una història real?

Coses són fantàstiques i algunes són reals.

Volem donar-vos la nostra opinió d'aquest llibre.

És molt divertit perquè tracta d'un nin petit que fa moltes animalades. És bo de llegir i ho conta d'una manera molt especial. No té paraules difícils i el llenguatge és prou clar.

Per això vos donam les ressenyes per si qualqu s'anima a llegir-lo, es diu:

"Hola em dic Pere" **Autor:** Pere Pons i Clar. **Editorial:** Alfaguara Grup Promotor.

FESTIVAL FI DE CURS

L'iestiu ja és aquí i ha arribat l'hora de posar punt. Com ja és costum, ho volem fer de manera solemne, amb el tradicional festival que els alumnes dediquen als seus pares, parents i amics.

Enguany ens hem inspirat en els grans èxits de la cançons lleugera del s. XX. Esperam que vos divertiran tant com nosaltres ens hem divertit preparant-ho, tanmateix vos volem demanar que disculpeu els petits defectes que hi pugueu apreciar perquè tots els que hi intervenen ho fan tan bé com saben.

Així aquest festival posarà punt i final a un curs especial a cavall entre dos mil·lennis. Les músiques que sentireu segur que vos han fet moure, si més no dur el ritme amb el peu. Sentirem des de grups i solistes consagrats fins a cançons diestiu com 'La Bambai', 'El venauí', etc. Ritme i alegria per començar l'iestiu i gaudir de les vacances.

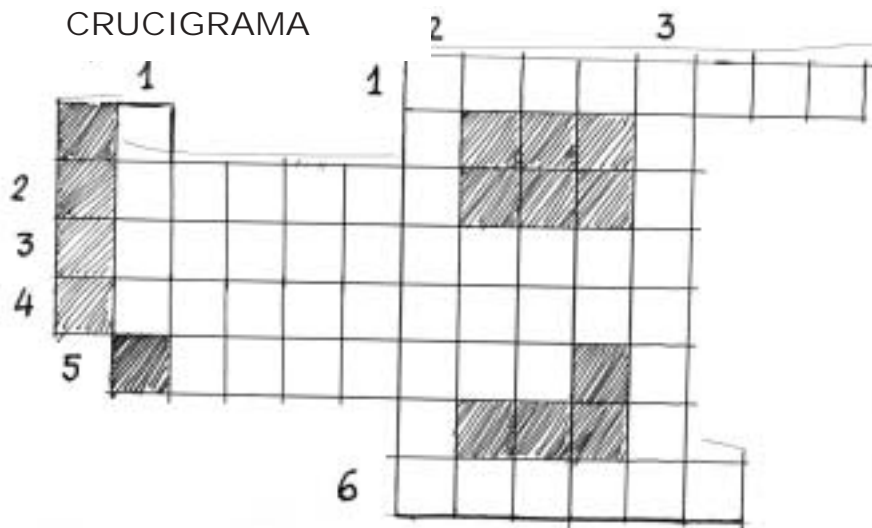
Vos esperam a tots dijous dia 21 a les 21:00 h. al Parc Municipal.

¿res més. Bon estiu a tothom!

EL DRAC i SANT JORI.

CRUCIGRAMA

VERTICALS:

1. El matà Sant Jordi.
- 2.- Nació, veïna d'Espanya, que té Sant Jordi per Patró
- 3.- Sant Jordi ho era

HORITZONTALS

- 1.- Fou salvada de l'atac del drac.
- 2.- Flor que se regala a Catalunya el 23 d'abril
- 3.- País anglo-saxó que té Sant Jordi per patró.
- 4.- Comunitat autònoma de parla catalana que té per patró Sant Jordi.
- 5.- Estat asiàtic entre Rússia, el Mar Negre i Turquia que porta el nom de Sant Jordi
- 6.- Objecte que també es regala el 23 d'abril a Catalunya.

ANADA A BARCELONA

Era dia 20, l'horabaixa, tots estàvem súper nerviosos, no podíem fer la feina.

El vespre no em podia adormir, i com era de preveure vaig somiar amb Barcelona. Fins i tot em vaig haver d'aixecar per anar a la cuina a beure aigua (estava tant nerviosa, que se m'havia eixugat el coll).

Riiiiing!!!!!! Riiiiing!!!!!! Sonà el despertador, vaig pegar un bot del llit, em vaig rentar i em vaig vestir, eren les 5'30 del matí. Vàrem agafar les maletes i cap a la plaça Pax, allà ens esperava tota la classe. Agafarem l'autocar per anar a l'aeroport. En esser allà facturarem les maletes i a embarcar s'ha dit, tots més contents que unes pasqües.

L'arribada a Barcelona va esser del més espectacular. Tothom estava súper nerviós. Tot d'una agafarem l'autocar i anarem al barri gòtic, la veritat és que era preciós, era un dels llocs que podíem aprofitar per comprar regals. Llavors passarem per un lloc que és una obra modernista d'Antoni Gaudí i que el projecte inicial, d'estil neogòtic, era de F.P. Villar. Sí, ho has encertat: és la Sagrada Família. Tots teníem gana, per això, els mestres s'aturaren a un restaurant per dinar. Després ens en vàrem anar cap al Museu de la Ciència, allà hi vam estar tot l'horabaixa.

La primera visita a l'hotel va esser el vespre, quan vam anar-hi a sopar. El primer sopar va esser amb presses perquè a les 9'30h. havíem d'esser al cinema per veure una pel·lícula en 3D i una altra a una cúpula rodona que envolta tot l'espectador. Quan vam tornar a l'hotel ens vàrem posar el pijama i ens en vàrem anar a dormir. Al dematí següent ens despertarem a les 7'30h. per tal de poder anar al Zoològic, vàrem dinar allà. Mes tard férem una altra volta pel Zoo i després anarem al Museu Marítim, fou un poc avorrit... Però llavors anarem a l'Aquari i allà se n'anà l'avorriment. El més divertit va esser passar pel túnel de més de 80 metres on veies moltíssims peixos.

El vespre tornarem a l'hotel a sopar i a jeure, però també es varen enfadar un poc els mestres perquè fèiem massa renou.

Aquest pic ens en vàrem anar a dormir més prest (i ens vàrem aixecar més tard). Ens vàrem despertar a les 8'00h. per anar a veure el camp de futbol més meravellós de la història de Catalunya: el Camp Nou del Barça. Quan acabarem de fer aquesta visita tan fantàstica anarem al Parc Güell. Tot seguit visitarem el museu d'Història de Catalunya, abans de tot, dinarem allà mateix. Va esser divertit.

Era la darrera visita que faríem a Barcelona perquè a les 20'30h. anarem cap a l'aeroport. A les 22'30h. ja érem dins l'avió. Em vaig despertar quan ja érem a Mallorca i el camí de tornada cap a Felanitx no em vaig poder adormir. A la plaça Pax, els nostres pares esperaven, impacients, la nostra arribada.

Francisca González Antich. 6è A de Primària

VIATGE A BARCELONA

La matinada del 21 de març del 2.001 començà una petita història.

A les cinc ens despertàrem amb ganes d'anar a la ciutat comtal. Partírem de la plaça Pax a les sis menys quart. Arribàrem a l'aeroport i embarcàrem després d'haver facturat. Ens n'anàrem amb un Airbús A320 de la companyia Ibèria. A les onze i busques arribàrem a l'aeroport de Barcelona, el Prat.

Ja a Barcelona visitàrem el barri Gòtic, la Sagrada Família i la Catedral. Dinàrem al restaurant "El Jardí d'Aragó". L'horabaixa anàrem al Museu de la Ciència. Els més estudiosos triàrem l'Electrostàtica i els més animals el Toca-Toca. El vespre anàrem a l'hotel que estava a 19 Km. de la ciutat, un confortable hotel de dues estrelles de luxe. Allà hi sopàrem.

El vespre anàrem a l'Imax a veure: Encuentro con la tercera dimensión (3D) i Delfines (Pantalla Gegant).

El segon dia seguïem amb ganes d'explorar, per tant, visitàrem el Zoològic on hi vérem tota classe d'animals. Després anàrem a veure l'espectacle Aquarama, de dofins, que va ser prou interessant. Dinàrem al restaurant "Menta" de dins el Zoològic.

L'horabaixa anàrem al Museu Marítim, allà ens esperaven vaixells, galeries, velers, etc. A les cinc i mitja visitàrem l'Aquàrium. Per a mi el millor fou com un túnel de vidre que nosaltres hi passàvem per dins i els taurons per damunt.

Anàrem a l'hotel a sopar i més tard a dormir. Demà seria un altre dia, però alguns grups de nines molestaren uns italians i hi va haver un poc de problema que aviat es va resoldre.

El tercer dia, encara teníem ganes d'explorar la ciutat i començàrem amb un dels millors camps de futbol d'Europa: el del Barça. Efectivament després anàrem al museu anomenat "President Núñez".

Després visitàrem el Parc Güell i ens passàrem per allà dins. Més tard anàrem al Museu d'Història de Catalunya i el primer que férem allà dins fou anar a dinar. Més tard va venir una senyora que féu de monitora i ens explicà el Museu.

Després anàrem a telefonar i va venir l'autobús per dur-nos a sopar, però allà dins, un nin digué al conductor que els Catalans eren avorrits i el conductor va posar la música a "tope" i ens contà acudits.

Quant arribàrem a l'aeroport de Barcelona facturàrem i posteriorment embarcàrem. L'avió era un Boeing 737 400 de la companyia Ibèria. Arribàrem a l'aeroport de Palma, Son Sant Joan, a les deu i busques, i mitja hora més tard acabà la història que dugué els nostres amics i mestres a Catalunya, però allà ens retrobàrem amb els nostres familiars i amb el nostre poble.

Joan Roig Mestre. Sisè B de Primària.

ZOOLÒGIC DE BARCELONA

VIATGE A NÚRIA

El viatge a Núria va ser ¡¡¡ Una passada !!!

Vam partir el dia 26 de Febrer a les 4:30 de la matinada.

En el passeig, tothom esperava amb ànsia que arribés l'autobús que ens duria a l'aeroport de Palma on hauríem d'agafar un avió a Barcelona. Quan vam ser a l'aeroport tothom pujava per damunt els carros de les maletes, tots embarcàvem les maletes... i tot ho fèiem amb molta d'alegria i impaciència.

Finalment, per l'altaveu, ens van informar que l'avió amb destí a Barcelona s'envolava al cap de 20 minuts exactament.

El moment que tant havíem esperat ja havia arribat. Deixàvem enrretra els nostres pares i familiars però ens dirigíem a un lloc desconegut i que segurament seria inoblidable.

En arribar a l'aeroport vam agafar un autobús que ens va dur a l'hotel i una vegada allà ens van repartir a tots a les habitacions i ens van donar les claus que ens pertocaven a cada un. Les habitacions eren de dos, de tres i de quatre. Ens vam instal·lar i quan va arribar l'hora que ens havien dit els professors, vam baixar a dinar. En haver dinat vam anar a rentar-nos un poc i després vam baixar per anar a la muntanya de Núria per recollir les botes i els esquís.

Vam pujar amb un tren cremallera. Hi havia uns 30 minuts de camí aproximadament. Una vegada allà dalt, ens van donar les botes i els esquís amb els nostres números de peu i vam sortir a les pistes per esquiar un poc pel nostre compte. Tots els que no en sabien estaven per terra i tothom es moria de rialles. Ens ho passàvem fantàsticament. Després vam dur els esquís i les botes a una cabina i els vam deixar allà per l'endemà tornar-los a recollir.

Vam tornar agafar el tren cremallera i vam tornar a l'hotel.

Vam sopar i després vam començar a fer bulla per dins les habitacions i pels corredors.

Els dematins ens despertaven els professors pegant cops a les portes. Ens aixecàvem a les 8:00 del matí.

Anàvem a berenar, ens vestíem i tornàvem al tren per pujar a les pistes. A partir del segon dia vam tenir monitors.

Ens van dividir en tres grups segons el que sabíem, hi havia quatre tipus de pistes segons la dificultat.

En acabar les classes del monitor ens reuníem per tornar els esquís i les botes a les cabines i teníem mitja hora i un quart per fer el que vol-

guéssim, com anar a la cafeteria, comprar, fer fotos...

Després quedàvem a una hora i ens vàiem al tren per tornar a l'hotel. I així cada dia. El darrer dia quasi tothom aprofitava per fer fotos, comprar regals...

Molta gent (11 o 12 persones), vam agafar el grip i ens vam haver de quedar a l'hotel amb companyia d'un altre professor.

Al final tothom va acabar per posar-se la prova per veure si teníem febre. Era de riure però a la vegada de ràbia de veure que no podies anar a esquiar. Ho dic perquè jo era una de les que vaig estar malalta.

A l'aeroport es van perdre un nin i una nina. La nina era jo i el nin un amic meu però al final vam trobar els professors. Al principi pensàvem que era divertit haver-se perdut dins l'aeroport però quan vam veure que no vàiem els nostres companys ens van fugir les rialles.

Vam tornar el dia 3 de març i vam arribar a Felanitx damunt les 14:00

Estàvem molt contents de veure els nostres pares i germans però alhora estàvem tristes perquè havíem hagut de deixar tota aquella preciositat.

Vam tenir dos vols magnífics.

Va ser un viatge molt bonic i divertidíssim i una experiència més per tots aquells que no hi havien estat mai.

Sé ben cert que a tots ens agradaria repetir-ho. Esperam que l'any que ve sigui tant o més divertit que aquest. Donam gràcies a en Joan I sidre, na Maria Antònia i a n'Aina per haver-nos aguantat tant de temps i per haver-se portat tan bé amb nosaltres. Gràcies a tots tres.

Cristina Chaparro Estelrich. Primer Cicle de Secundària.

ACAMPALLENQUA 2001.

Els dies 28 i 29 d'abril tingué lloc a Felanitx un esdeveniment molt important dins l'àmbit lingüístic i cultural per als Joves de Mallorca: l'Acampallengua.

Primerament explicarem breument què és i quins són els objectius d'aquesta plataforma:

Els Joves de Mallorca per la Llengua és una plataforma formada per més de quaranta entitats juvenils, que agrupen més de 20.000 joves, amb l'objectiu comú de promoure l'ús de la nostra llengua en tots els àmbits.

Passant ja a allò que fou l'Acampallengua, direm que, de bon dissabte dematí, el Parc Municipal s'omplí de tendes de campanya, acollí aproximadament 4.000 persones; és a dir, es baté el record d'acampadors de la darrera edició feta a Alcúdia.

Una vegada les tendes plantades, començà el cercavila pels carrers del nostre municipi arribant a la Casa de Cultura. Allà els polítics municipals i autonòmics pronunciaren el seu discurs fent referència a l'ús de la nostra llengua.

Després d'això la gent anà a dinar i a les quatre del capvespre començaren tots els tallers programats i totes les competicions esportives esmentades en el programa. Alguns dels tallers i competicions que es dugueren a terme foren: taller de sexe, taller d'ecologia, construcció d'instruments tradicionals, campionat de futbol, campionat de bàsquet, etc.

Més tard, a la Casa de Cultura, s'aprovà un manifest dirigit a les institucions i a la societat reclamant un impuls més decidit a la normalització del català.

A les vuit, la gent anà a sopar a una torrada també organitzada pels Joves on s'Estol del Gericó, s'encarregà d'animar totes les persones. Havent sopat, es posà en marxa un impressionat Correfoc que anà des del Passeig Joan Estelrich fins al Parc.

A les 11 començà l'esperat concert de rock català amb les actuacions de Lax'n'Busto, Antònia Font, Fora des Sembrat, Límit i Obrint Pas. Una vegada acabat, totes aquelles persones que no estaven cansades pogueren gaudir de la música d'un DJ fins al matí. L'altre gent anà a dormir o, almenys, ho intentà.

Al matí, es repregueren les activitats fins que al migdia hi hagué un dinar d'arròs brut fet per persones de Búger. Després el grup Mesclat oferí un divertit concert on s'ironitzà sobre les declaracions fetes pel Rei dies abans.

Al capvespre, tothom desmuntà les tendes i tornà cap a casa seva amb, quasi tota seguretat., un bon cansament.

Així doncs, l'Acampallengua tornà a ésser un autèntic festival, una mobilització juvenil de primer ordre, un lloc on es barreja gent de totes les edats, sexes, procedències...tots amb un únic objectiu: la defensa de la nostra llengua.

Francesc Juan i Roig, Tercer de Secundària.

QUIN VIATGE!!!!

La passada setmana del 17 al 22 d'abril, un grapat d'alumnes de 4t d'E.,S.O. agafàrem les maletes per anar a recórrer Madrid i voltants. Ens acompanyaren na Jero, na Miquela i en Cosme.

Vàrem partir la matinada del dia 17, dimarts, ben prest. Tots fèiem una cara de son! Malgrat això, teníem molta il·lusió en el viatge que ens esperava. Després d'una horeta d'avió, durant la qual qui més qui manco es va adormir, arribàrem a Madrid, llavors agafàvem el bus cap a Toledo., el nostre primer destí. Allà vam deixar les maletes a l'hotel (i vaja hotel!) i vam partir a recórrer la ciutat. Però no ens podíem imaginar la caminada que ens tenien preparada. Vam fer una volta pel centre històric i llavors ens vam aturar a dinar. Però quan no es tenen els estòmacs acostumats al menjar típic, les faves no s'empassen gaire aviat! Llavors vam anar a visitar la casa de El Greco, a part d'altres monuments molt impressionants. L'hotel on dormírem aquell vespre (els que van dormir) es deia Mayoral, era de tres estrelles i tenia un telèfon...un telèfon que va fer fum! Quasi tothom es va prendre un bon bany abans d'anar a sopar. I panxa plena, vam fer una estoneta de bulla a les habitacions.

El dimecres ens vam haver d'aixecar prest, perquè havíem d'anar al Palau d'Aranjuez. Quan, en arribar allà, un grup de senyores ens van començar a oferir collarets de bijuteria, tots vam quedar una mica espantats, però na Jero els va fer un sermó... Aquesta visita ens va agradar molt a tots, per l'espectacularitat i bellesa de les seves cambres. Llavors vam dinar al mateix poble d'Aranjuez, encara que no ens varen donar faves... Després agafàrem l'autocar direcció a Madrid. Abans d'arribar a l'hotel vam fer una visita al parc del Retiro. Quina desil·lusió en arribar a l'hotel... un hostel de dues estrelles que no estaven massa justificades. Vàrem pegar un bot! Les habitacions... una mica petites, igualment que el bany, que més bé semblava una capsa de mistos. Vàrem passar fred i del menjar... més val no parlar-ne. L'ascensor... bé l'ascensor pareixia una capsa de sabates penjada d'una corriola. I, de les sotragades que feia, pareixia que era que el malhumorat del recepcionista l'estirava! L'endemà ens vam aixecar un altre cop prest, perquè teníem la visita al museu del Prado a les 9. Vàrem veure molts quadres famosos, com Las Meninas, de Velàzquez, i després vam anar de compres per la ciutat. Vàrem poder observar la misèria que hi ha pel món, i que nosaltres no coneixiem d'aprop, i el que ens van fer pagar per dues simples coca-coles: 800 pessetes! Llavors vàrem anar a dinar a l'hotel, de macarrons estovats, i panxa plena vàrem sortir cap al Palau Reial que, per cert, no vàrem poder visistar perquè hi havia actes oficials.

Imagina si arribam a veure el Rei o n'Aznar! Vàrem fer dues voltes per la ciutat; tots estàvem molt contents, ja que era el darrer vespre que dormíem a aquell "cuchitril" d'hostal.

L'endemà, divendres, vàrem partir cap a Salamaca ben prest. De totes formes, ja ens havíem mig avesat a això d'aixecar-se com les gallines! A mig camí ens vam aturar a la ciutat emmurallada, on feia un fred que pelava. Després de congelar-nos tot el dematí vam dinar en un restaurant dels afores, i vàrem agafar el bus cap a Salamanca. Tothom tenia una il·lusió per veure el nou hotel! I la il·lusió estava justificada: un hotel de quatre estrelles, magnífic.

Vaja bot que pegàrem, des de l'hostal de Madrid a aquell! Però no tot havia de ser de color de rosa: no podíem sortir, perquè l'hotel (ja se sap no es pot tenir mai tot) estava a 4 Km de Salamanca i una mica més i ens deixen per allà. Bé el sopar ho arreglà tot: tres plats i postres. Vàrem quedar tots ben embafats i sorpresos: no només era un hotel boníssim, sinó que el menjar també ho era.

Dissabte ens vàrem aixecar prest, com sempre, i una mica tristos per haver de deixar aquell hotel, pensant com seria el següent; tothom resava perquè no fos com el de Madrid. Agafàrem el bus que s'havia convertit en el lloc predilecte per fer una dormideta i recuperar son, i ens dirigírem cap al monestir de El Escorial. Allà, mentre na Jero i na Miquela parlaven entre elles, la dona de la consigna els van demanar a veure si érem japonesos. Japonesos! Va dir que per l'aparença no ho pareixíem, però per l'accent sí. Quin desastre! Llavors vàrem entrar, i entre altres cambres, vàrem veure allà on s'enterren els

reis. Després vam anar a dinar en un restaurant asturià on, a més de servir-nos en mitja hora, ens van engegar quan vàrem haver acabat. No vàrem tenir temps ni de acabar-nos el cafè! No us podeu imaginar la cara que feien els professors quan els ho van dir; ningú no s'esperava que ens tractassin així. Tots ben indignats, vàrem partir cap a Segòvia, l'últim destí del nostre viatge d'estudis. En arribar-hi vàrem quedar espantats: l'hotel tenia dues estrelles, però pareixia de més. Les habitacions de quasi tothom eren àtics des dels quals es podia veure l'Aqüeducte; a més s'obrien amb tarja. Llavors vam anar a fer la típica visita a l'Aqüeducte, que ens deixà a tots bocabadats. Els mestres ens donaren l'opció de sortir, però com que nosaltres estàvem cansats i morts de fred, preferírem quedar a fer bulla a les habitacions, on de totes formes també ens ho passàvem molt bé.

Diumenge dematí, l'últim dia que ens quedava per gaudir sense pares, ni germans, ens vam poder aixecar una mica més tard que els altres dies, perquè ni hi havia res programat. Això fou agraït per tothom, perquè qui més qui manco s'havia adormit tard. Després d'una bon berenada, vàrem acabar de tancar les malestes (més d'un ho va tenir mal de fer) i vam anar al palau de La Granja, però no vam entrar perquè no teníem temps de fer tota la visita. Malgrat això, vam fer una volta pels jardins. Llavors dinàrem en un restaurant als afores de Navacerrada, i encara que tothom estava un poc trist, un cambrer argentí va alegrar la visita de les nines i de les mestres. Cal dir que el menjar també fou molt bo, i sobretot després d'un camí molt mogut, perquè la carretera per on anàrem tenia més corbes que la de Sant Salvador. En haver dinat vàrem fer una volta pel poble, i tornàrem a agafar el bus cap a l'aeroport de Barajas. Arribàrem allà sobre les 17:45, i vàrem esperar fins que el nostre vol, l'UX-9007, va partir a les 22:30. Tothom estava preocupat, perquè els dos vols anteriors cap a Palma s'havien retardat. Finalment vàrem partir a l'hora que tocava. Malgrat això, es va moure molt tot el trajecte, perquè feia vent. Tots estàvem una mica espantats, però les hostesses ens tranquil·litzaren. Un cop arribats a Mallorca (la nostra tan poc enyorada illa), tornàrem a agafar maletes i bus, i ens dirigírem al que havia de ser el darrer destí: Felanitx. Aquí, abraçades i besades amb pares i germans; preguntes com "Has fet bonda?", "t'ho has passat bé? Sonaven pertot. I la resposta: ens ho hem passat vertaderament bé tots, hem fet moltíssima bonda (els mestres no s'han pogut queixar) i tenim moltes ganes de tornar a partir. Perquè, un viatge d'estudis és irreplicable, una experiència que únicament ocorre un cop en la vida, però a qui no li agrada passar-s'ho bé amb els amics? Uns amics que sempre han compartit l'aula amb els companys, que dia rere dia han conviscut irremeiablement. Amb poques paraules: una experiència inoblidable!

DADÀ A SANT ALFONS

Una de les activitats que els alumnes del segon cicle d'E.S.O van dur a terme en les jornades dedicades a la festivitat de Sant Jordi va esser el taller dadaista. El Dadaisme va esser un moviment artístic i literari, pare del Surrealisme, nascut al principi del s. XX, l'objectiu del qual era la tendència a suprimir qualsevol relació entre el pensament i l'expressió. Així doncs, es tractava de triar paraules a partir de diaris i revistes sense fer-ne una selecció prèvia ni una tria intencionada i després confeccionar-ne un poema a l'atzar intentant a posteriori cercar-ne un sentit. Es volia comprovar de quina manera una activitat deslligada d'una reflexió prèvia i una forma establerta era capaç d'inspirar després una interpretació artística.

El procés d'elaboració ens tenia un poc embullats a tots, perquè al principi la nostra tendència era anar a cercar paraules que juntades amb altres configurassin frases originals. Però aquest no era el procediment correcte; les paraules s'havien de seleccionar sense cap criteri, s'havien de compondre sense cap intenció ni cercant-los cap lligam lògic. Entès el mecanisme, cadascú va cercar fórmules per triar d'entre totes les paraules (i pensau quantes n'hi ha en un diari) aquelles que més li agradaven, va fer el poema i aquí teniu una mostra dels resultats. La interpretació ja és cosa vostra.

Segon Cicle de Secundària.

La història d'una petita història

Un petit raig de sol per la finestra i una nova jornada que amenaça de començar. A poc a poc sento que m'envaeix una impressionant pesera i és que m'aixecaria per fugir d'aquest lloc i alliberar-me del meu monòton emplaçament. No, no el vaig triar jo, ni tan sols me'l van oferir. *Aquí ho tens i s'ha acabat* i vés a saber de quin magatzem ho varen treure.

Defora, els mateixos aucells de sempre, envoltant el lledoner, marejant-se i per poc que no cauen a terra! Sento l'aigua de l'aixeta que degota, tota la santa nit igual, i el renou de l'ordinador i la impressora que en Joan va deixar en marxa, vaig sentir que deia que era per una feina urgent, però la meua experiència em diu que ho ha fet per fer-me fàstic. Si ho sabré jo...! Tenc una estranya sensació: noto que em falta energia, no tenc coratge per enfrontar avui el món. Pot ser si una tempesta fongués els ploms..., o millor, si fos dissabte...Quin somni si fos dissabte, i no un dimarts tan tètric com aquest, final de trimestre, final de curs, final potser de la meua existència perquè...algun dia faré fum!

La primavera, suposo, m'ha deixat una mica de melangia i l'al·lèrgia sovint no em deixa viure: els arxius, plens de pols vella que ningú no es mira, esperen sempre bocabadats, però esperen i esperen...

De sobte el so que cada matí trasbalsa els meus circuits: la clau daurada o platejada, encara no ho sé, que lluita amb el pany i aconsegueix doblegar-lo al seu capritx, i ella apareix, morena, amb el perfil conciliador de les deesses gregues i els olors frescos que al matí em farien enyorar una dutxa de perfums si no fos perquè l'aigua i jo ens hem declarat la guerra! I les seves mans alteren la meua irracional quietud i em fan pertorbar la serietat que em defineix, perd el control i, bé, li regalaria un somriure, però em temo que no se n'adonaria.

Agafa el telèfon, el passeja, se l'acosta al rostre com oferint-li una besada, però no. Fa la comanda dels danones. Després toca tiquets de menjador, activitats extraescolars i...una altra vegada aquest renou insuportable que em fa botar els dipòsits de paciència! Tot fins que un dia s'acabarà! No podrien posar una música de Mozart per avisar que ja són les nou? Doncs no. Ha d'esser una sirena que eixorda qualsevol i sembla que et convoca per anar a apagar un foc tan enfurismat com el que trauria jo per les orelles si en tengués.!

A la fi s'ha restablert la pau. Totes dues soles. S'acosta, prem el botó i em poso tan nerviosa que començo a fer renous sense voler i em puja una calor que, afortunadament es calma. Però després *Bon dia!* Entra com un missatger de les tenebres amb el diari *Balears* sota el braç; no m'atreveixo ni a piular. Sembla que aquests senyor sap tot allò que penso i tard o d'hora voldrà condemnar els meus atreviments. *Ha cridat ningú?*, demana mentre cerca amb impaciència les ulleres per llegir els titulars de la premsa. *No, però tens correu damunt la teva taula*, i entra tot seguit al despatx oval.

El dia ho canvia tot; et fa desitjar màscares per utilitzar quan la teva cara no és la millor i no hi ha maquillatge adequat. Et vols amagar rera seu per oblidar que ets una ínfima part del món, i t'enfades i no vols que aquest món et dirigeixi la paraula i no et fa cas i et sembla que ha erigit anònim complot per no deixar-te amb la teva absurda quotidianitat, la teva estàtica bogeria. Ni tan sols et respecta quan fas evident el teu malestar. No serveixen per a res les retxes negres sota els fulls, ni embossar el paper per tres llocs diferents ni empassar-te el tóner,...ve el tècnic i ho arregla. I la veritat és que malmenades com les seves et farien dimitir de l'ofici. Entra amb les maletes en les mans com si fos en *Lucky Luck* de les impremtes. M'obri com si res i descobreix les meves intimitats davant qualsevol i comença a palpar-me aquí i allà. Fins que no escridasso i li faig saber que em molesta no s'atura. Però bé, quan em passa el pinzell em fa unes pessigolletes...

Ara toca de matemàtiques? Per al primer d'E.S.O.? Au vinga, cinquanta quatre maldecaps més. Total, a qui l'interessa el meu estat soterrat, la meua animeta tecnològica que voldria ventilar els seus circuits fora d'aquests indrets? Llavors serà una circular d'optatives, una convocatòria per als mestres, unes activitats de reforç d'anglès, unes còpies per a la mestra de l'ordinador de la pometa mossegada, ...Ja n'hi ha prou! Són les deu menys deu i ara toca pati! Vull sentir l'horrible campana de l'alliberació. També em menjaria un panet, però crec que experiències com aquesta em durien greus problemes.

Ja sóc tota sola. Un poc més i em torno boja. Descansaré una estona, no pensaré ni faré res, seré capaç fins i tot d'ignorar el soroll del pati, m'imaginaré que és una cançó que l'aire ha compost i que vola per fer companyia als núvols, a les fulles que la primavera ha regalat a les branques llegendàries de l'arbre majestuós i ...TELÈFON? Ningú no l'agafa? Atura't! No puc més! Deu repica-

des. Però qui cridava ja s'ha cansat. Espero que no insisteixi. Intentaré de bell nou fer-me aliat de la quietud, enamorar-me en secret del silenci que imagino guardià meu per sempre...I ara? La porta. Entra vestit de blanc. Què, *monsieur*? Espio sense afició, però amb curiositat. No em sembla bé, però ell no sap que som aquí. O sí? Doncs sí! A la meua hora de descans, en aquests segons tan apreciats, em reclama clandestinament. Ha posat el nombre cinquanta, col·loca el full, somriu i *allez!* Ni tan sols espera el meu obligat oferiment de fulls. Se'n va al bany. Quina poca consideració! Quan acabo amb la meua tasca, obligadíssima, s'acosta i recull en silenci el que és seu i surt, tancant la porta amb estridència ofensiva. Serà possible! Ningú no l'ha vist? Es torna a obrir la porta i un altre pic la tortura, el ring dels malsons. Quin matí tan semblant a qualsevol altre! Si jo tingués el do de la paraula i pogués confessar-li a ella la meua angoixa, el meu patiment i el tracte il·legal al qual em sotmeten mans que no són les seves...

Tothom ja és a classe ; la feina s'acaramulla dins les carpetes grogues que viatgen per tots els racons d'aquesta casa, tan plenes que sembla que algun dia s'esqueixaran i vessaran tots els fulls, mesclant dibuixos i lletres i altres idees acurades de les mestres. La gent d'aquí passa i ni me mira. Que si deu quilos de sèpia neta i setanta hamburgueses per demà, que si faxos que es perden i on l'hem posat, que si m'has comanat dos dinars per avui, que si on és el telèfon, però ni un bon dia ni com et trobes. Ignorància absoluta, absurda i que destrossa qualsevol intenció de semblar amable. Ah! I les claus del bany dels al·lots, una altra odissea afegida. I ara ja només em falta això, sentir que si maig, que si revista, que si festival, que si re-vis-ta, que si jornades esportives, que si REVISTA?, que si sessions d'avaluació, que si REVISTA!! D'aquí a l'infart només hi van deu minuts. Ni una descàrrega elèctrica, i calfreds d'angoixa com els que sento s'equiparen al meu gemegós espant que de sobte ha carbonitzat els meus somnis. Terrible drama, catorze mil drames repetits i encuadernats, tres vegades cada any..., no pot ser, però serà. I a més, no em deixen el privilegi de fer la portada. Sempre tenc el consol que ella, la meua amiga estimada em col·loca el cartell de *No funciona* per tal d'assistir-me, intentant que sigui un no us hi acoste, deixau-la en pau que avui ja n'ha fet massa.

Acabaré exhausta com cada final de trimestre; només em conhorta que després d'aquesta ja ve l'estiu encisador i la mandra que llogaré no serà petita.

Més qualitat, més definició i menys feina per a tu,...No ho he acabat d'entendre. Parlen una altra vegada d'ella, d'aquesta revista que envola des d'aquest punt on jo em trobo. A Ciutat? En CD? Com? No l'he de fer jo? Sembla definitiu. Si això fos veritat d'aquesta em torno làser! S'haurien acabat les maratonianes empentes, la indiscriminada producció en sèrie i les malmenades de torn d'aquells que interrompen els meus petits moments d'íntima letargia.

Han parlat de qualitat, definició. Menyspreu tan evident, judicis tan gratuïts envers la meua feina, i què esperaven, filigranes amb un tóner blanc i negre? Ara ja veig que em queda poc per esser només passat, un objecte que fou i es va apaivagant com l'estel quan badalla el dia. Ja no m'hauran de menester més que per fer algun control, alguns fulls plens de comptes per als meus ninets de primària que encara estudien les taules de multiplicar o poca cosa més. El més trist és que la llum del meu racó s'anirà esmoreint com la flama de la vida i només l'oblit m'acompanyarà en el viatge cap al zero absolut. Ni una fotocòpia més! Em fa molta por esser només un objecte que col·lecciona pols grisa, aquella que convida a passar el dit i deixar l'empremta d'una frase absurda. Vull seguir aquí, lluitant, escridassant al silenci que mai no em rendiré. No em queixaré si som explotada, si no em deixen descansar, si menyspreen el meu treball per monòton, no ploraré mai més, ni tan sols en la solitud de la nit més quieta.

Són les dotze. Sonen les campanes. M'aturen. Res. Qualque dia escriuré la meua història...

Una mestra

TAULA

Notícies de l'escola	3
Participació dels alumnes d'infantil	
<i>Els petitons a l'aula de psicomotricitat</i>	8
<i>Setmana del llibre (2n Cicle)</i>	10
Participació dels alumnes de primària	
<i>El més guay de la festa del llibre (1r. A)</i>	12
<i>La festa de Sant Jordi (1r. B)</i>	14
<i>Diada del llibre (2n. A i 2n B)</i>	16
<i>Entrevista a Pere Pons Clar (3r i 4t)</i>	18
<i>Còmic: El drac i Sant Jordi (5è)</i>	24
<i>Passatemps (5è)</i>	26
<i>Anada a Barcelona (6è A)</i>	27
<i>Viatge a Barcelona (6è B)</i>	28
Participació dels alumnes de secundària	
<i>Viatge a Núria (1r. Cicle)</i>	30
<i>Acampallengua 2001 (3r)</i>	32
<i>Quin viatge! (4rt)</i>	33
<i>Dadà a Sant Alfons (2n.cicle)</i>	36
La història d'una petita història	38
FESTIVAL FI DE CURS	22

Pàgina web: www.lledoner.com
E-mail: consultes@lledoner.com

Edició
Cooperativa d'Ensenyament
"Es Lledoner"

Direcció
Joan Xamena
Antoni Vicens

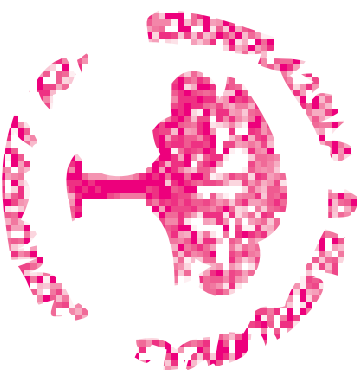
Impressió
Impremta "BRISTOL"

Assessoria lingüística
Antoni Maimó

Muntatge
Alumnes d'extraescolar
d'informàtica
Jaume Obrador

Col.laboracions
Tots els alumnes i
mestres del col.legi

Felanitx, Juny de 2.001

Ara fins a 36 mesos

La Caixa
Centros de Estudios e Investigación

I no li doni més volters

**"SA
NOS
TRA"**

CAIXA DE BALEARS